

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL DE GOVERN

11366

Acord del Consell de Govern de 29 d'octubre de 2021 pel qual es prorroga l'Acord del Consell de Govern de 27 de setembre de 2021 pel qual s'estableixen mesures excepcionals per a la reactivació de l'activitat econòmica vinculada a l'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19

I

La Secció Quarta de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, en la Sentència núm. 1112/2021, de 14 de setembre, va autoritzar l'obligació d'exhibir el denominat «certificat COVID» en determinats establiments —oci i restauració— de Galícia, acordada per la Xunta gallega el mes d'agost passat per reduir els contagis, en considerar que la mesura és idònia, necessària i proporcionada.

La Sala afirma que el benefici que proporciona la mesura respecte de la reducció significativa dels contagis és molt superior al sacrifici que comporta l'exigència de presentar la documentació per accedir al local. En definitiva, no s'entreu cap mesura que sigui més adequada per salvar la vida i la salut dels ciutadans en aquest tipus de locals.

La Sentència estableix que l'exigència d'exhibir el certificat COVID s'ha de sotmetre a autorització o ratificació judicial ja que pot afectar els drets fonamentals a la igualtat, a la intimitat i a la protecció de dades de la persona. Argumenta que la limitació és necessària per permetre la coexistència pacífica amb els altres drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits que es tradueixen, en aquest cas, en una presència potent del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut dels ciutadans.

La Sentència indica que l'exhibició del certificat COVID no vulnera el dret a la igualtat ja que no es produeix cap discriminació entre els que hi estan vinculats i els que no hi estan. Cal recordar que la documentació revesteix una modalitat triple que és assequible a tothom, de manera que qui no vol mostrar si s'ha vacunat o no, tenint-ne en compte el caràcter voluntari, pot presentar el resultat de la prova PDIA o el test d'antígens, i evidentment el certificat de recuperació de la COVID-19 si ha passat la infecció.

En tot cas, la Sala aprecia que concorre una justificació objectiva i raonable per permetre l'accés o no a l'establiment corresponent segons que s'hagi complert l'exigència, atès que es tracta de la protecció de la salut i la vida de les persones mitjançant una mesura que evita o restringeix la propagació de la pandèmia.

La Sala rebutja també que exigir el certificat COVID vulneri el dret a la intimitat i assegura que no es pot esgrimir la prevalença d'aquest dret enfront del dret a la vida i a la protecció de la salut pública. Així els magistrats afirmen que és cert que es tracta d'una informació mèdica, però les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que comporta la protecció i l'ajuda entre tots devaluen la preeminència de la intimitat en aquest cas.

De la mateixa manera, el Tribunal Suprem descarta la vulneració del dret fonamental a la protecció de les dades personals quan allò que s'estableix per entrar a l'interior d'un determinat establiment és la simple exhibició, és a dir, mostrar la documentació en qualsevol de les tres modalitats exigides sense que, és clar, es puguin recollir les dades dels assistents a aquests locals, ni es pugui elaborar un fitxer ni fer-ne un tractament informàtic.

Després de constatar l'afectació «tènue» dels drets fonamentals esmentats, conclou que la mesura és necessària, idònia i proporcionada per aconseguir la finalitat perseguida. Afirmar que l'exhibició de la documentació en aquests establiments és idònia ateses les característiques d'aquests llocs d'oci, els quals, a diferència d'altres establiments oberts al públic, no permeten l'ús constant i permanent de la mascareta, que necessàriament s'ha de retirar per menjar i beure, de la mateixa manera que és difícil mantenir-hi la distància de seguretat, se sol conversar en un to de veu més alt, o fins i tot cantar, la qual cosa afavoreix la inhalació de gotes i aerosols respiratoris emesos per un contagiado, que és la via principal de transmissió del SARS-CoV-2, d'acord amb el que assenyala l'informe del Servei d'Epidemiologia de la Direcció General de Salut Pública de la Conselleria de Sanitat, avalat pels membres del Subcomitè de Control de Brots que assessora la Conselleria esmentada.

La Sentència recull els informes aportats per la Xunta que posen de manifest l'abundància de dades científiques que avalen que l'única mesura eficaç possible per obrir els locals d'oci que proporcioni un nivell alt de protecció per a la salut pública és la implantació del denominat certificat COVID, atès que només aquesta implantació pot disminuir considerablement el risc de contagi en els establiments esmentats.

En vista d'aquesta Sentència, es considera necessari establir—amb caràcter temporal i només a les illes que es trobin situades en nivell d'alerta sanitària 1 o superior— l'exigència d'exhibir el certificat COVID com a mesura de contenció del contagi de la COVID-19, almenys

durant un període d'un mes, comptador des que es publiqui aquest Acord, dirigida a disminuir el risc de propagació del virus en les activitats d'oci nocturn.

II

El dia 27 de setembre de 2021, el Consell de Govern va aprovar l'Acord pel qual s'estableixen condicions excepcionals per a la reactivació de l'activitat econòmica vinculada a l'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19.

Aquestes mesures se centraren en l'establiment d'un seguit de condicions de funcionament de les discoteques, sales de ball i sales de festes, entre les quals destaquen que les cabudes en els interiors restaven limitades a un màxim del 75 % de la capacitat del local, el consum de begudes o aliments s'havia de dur a terme necessàriament d'asseguts a taula, sense que es permetés la consumició a les barres i que el ball s'havia de dur a terme necessàriament amb mascareta i mantenint una ocupació màxima de les pistes de ball que era el resultat de dividir-ne la superfície per dos m² per persona. Així mateix, també s'establien mesures adreçades a evitar aglomeracions en els accessos i un horari de tancament que seria com a màxim les 05.00 hores de la matinada, llevat que les ordenances municipals n'establiessin un d'anterior.

D'altra banda, es condicionà l'accés a aquests locals d'oci nocturn al fet que els clients poguessin acreditar documentalment que havien rebut la pauta completa de vacunació, que havien passat la COVID-19 dins dels sis mesos precedents a la visita o, en darrera instància, que acreditessin haver obtingut un resultat negatiu en una prova de detecció d'infecció activa feta entre les 48 i les 72 hores anteriors, si bé aquest requisit per a l'accés a aquests locals d'oci només s'exigiria d'acord amb el nivell d'alerta sanitària establert en funció de la situació epidemiològica de cada illa, de manera que aquesta justificació documental no seria exigida de forma indiscriminada sinó exclusivament quan una illa es trobés en nivell d'alerta sanitària 1 o superior.

III

L'Acord de 27 de setembre esmentat, atès que podia afectar drets fonamentals i llibertats públiques de les persones a les quals s'adreçava —si més no el dret a la igualtat i interdicció de la discriminació, dret a la integritat física, llibertat personal i dret a la intimitat— i que es va adoptar tot fonamentant-se, entre d'altres, en el que disposen els articles 2 i 3 de la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, va ser sotmès a l'autorització de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, la qual va atorgar l'autorització a aquestes mesures mitjançant la Interlocutòria 270/2021, d'1 d'octubre.

IV

Quant a la normativa estatal, l'adopció de mesures que puguin suposar la restricció de drets fonamentals o llibertats públiques es fonamenta en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, l'article 1 de la qual preveu que, per tal de protegir la salut pública i prevenir-ne la pèrdua o el deteriorament, les autoritats sanitàries de les distintes administracions públiques poden adoptar, dins l'àmbit de les seves competències, les mesures previstes en aquesta Llei quan així ho exigeixin raons sanitàries d'urgència o necessitat.

L'article 2 habilita les autoritats sanitàries competents per adoptar mesures de control quan s'apreciïn indicis racionals que permetin suposar que hi ha un perill per a la salut de la població a causa de la situació sanitària concreta d'una persona o grup de persones, o per les condicions sanitàries en què es du a terme una activitat. I, per al cas concret de malalties transmissibles, l'article 3 disposa que, amb la finalitat de controlar-les, l'autoritat sanitària, a més de dur a terme les accions preventives generals, pot adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que hi estiguin en contacte o hi hagin estat i del medi ambient immediat, així com les que es considerin necessàries en cas de risc de caràcter transmissible.

Així mateix, l'article 26 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, també preveu la possibilitat que les autoritats sanitàries puguin adoptar les mesures preventives que considerin pertinents quan hi hagi o se sospiti raonablement que hi ha un risc imminent i extraordinari per a la salut. Finalment, els articles 27.2 i 54 de la Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, recullen la possible adopció de mesures per part de les autoritats sanitàries en situacions de risc per a la salut de les persones.

V

En l'àmbit autonòmic, l'article 45 de la Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears, estableix que corresponen al Govern de les Illes Balears la direcció superior de la política de salut, l'exercici de la potestat reglamentària, la planificació bàsica en aquesta matèria i l'establiment de les directrius corresponents. S'ha de considerar, per tant, que és l'òrgan superior col·legiat en matèria sanitària de l'Administració de les Illes Balears.

D'altra banda, l'article 51 d'aquesta Llei autonòmica, que regula les actuacions de control sanitari, estableix el deure de l'administració sanitària, en l'exercici de les seves competències, d'adoptar les mesures oportunes d'intervenció provisionals davant situacions de risc per a la salut col·lectiva, com ara les següents:

- Establir limitacions preventives de caràcter administratiu respecte de les activitats públiques o privades que, directament o indirectament, puguin tenir conseqüències negatives per a la salut.
- Establir requisits mínims i prohibicions per a l'ús i el trànsit de béns i productes quan impliquin un risc o dany per a la salut.
- Adoptar les mesures oportunes d'intervenció provisionals davant situacions de risc per a la salut col·lectiva, sense perjudici de les indemnitzacions procedents.

En la mateixa línia, l'article 49.2 de la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, disposa que, quan hi hagi o se sospiti raonablement que hi ha un risc imminent i extraordinari per a la salut de la població, com a conseqüència d'una situació sanitària concreta d'una persona o un grup de persones, es pot ordenar l'adopció de mesures preventives generals i d'intervenció, entre les quals s'inclouen les de control individual sobre la persona o grup de persones, mitjançant una resolució motivada, pel temps necessari per a la desaparició del risc.

D'altra banda, el Decret llei 5/2021, de 7 de maig, pel qual es modifiquen la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, i el Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19 (BOIB núm. 60, de 08-05-2021), modifica la Llei 16/2010, de 28 de desembre, de salut pública de les Illes Balears, mitjançant la inclusió dels articles 49 bis, 49 ter, 49 quater, 49 quinquies i 49 sexies, que recullen les mesures concretes que, en situacions de pandèmia o epidèmia declarades per les autoritats competents, poden adoptar les autoritats sanitàries autonòmiques competents, com també el procediment per adoptar-les. Entre aquestes mesures hi ha mesures que comporten la limitació o la restricció de la circulació o la mobilitat en determinades franges horàries; mesures de control d'entrada a les Illes Balears, incloent-hi l'establiment de proves diagnòstiques prèvies o posteriors; restriccions a les agrupacions de persones, incloent-hi les reunions privades entre no convivents, especialment en els llocs i els espais, o per mor del desenvolupament d'activitats que comportin un risc més gran de propagació de la malaltia.

VI

L'adopció de mesures que impliquen privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental està subjecta al que disposen la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, i la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública.

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, determina la competència dels jutjats i les sales contencioses administratives per a l'autorització o ratificació judicial de les mesures que les autoritats sanitàries considerin urgents i necessàries per a la salut pública i impliquin privació o restricció de la llibertat o d'un altre dret fonamental, en funció que es tracti de mesures adreçades a subjectes concrets o a col·lectivitats genèriques de persones.

VII

El fonament substantiu per dur a terme la pròrroga de les mesures excepcionals en matèria d'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19, no ha variat des de la primera adopció d'aquestes mesures.

Així, escau recordar que el risc de propagació de la COVID-19 en els diferents àmbits depèn, entre d'altres, de la situació epidemiològica, de les característiques de l'activitat i del seu risc intrínsec, i de la capacitat per a l'adopció de mesures de prevenció i control que permetin mitigar aquest risc. Aquesta capacitat d'adoptar unes determinades mesures de mitigació del risc en major o menor grau són determinants per definir si és segur, des del punt de vista sanitari, dur a terme certes activitats o establir unes determinades condicions, més o menys flexibles, per a aquestes activitats.

A hores d'ara, és clar i acceptat que els entorns que s'identifiquen com a màxim risc per al contagi de la COVID-19 són els que combinen espais tancats, poca ventilació i aglomeració de persones, i on es produeix algun tipus d'activitat en la qual augmenta la producció de gotes respiratòries (cantar, cridar, respirar agitadament, per exemple), i no es fa ús de mascareta. Entre aquests entorns s'han destacat de risc especial, perquè compleixen moltes d'aquestes característiques o totes, els establiments d'oci nocturn.

També s'ha pogut comprovar que una de les formes principals mitjançant la qual el SARS-CoV-2 aconsegueix contagiar-se de manera ràpida i eficaç a les comunitats és a través d'episodis de superdisseminació. Així, s'ha pogut observar que, en aquests supòsits la immensa majoria de contagis provenen de només un petit nombre de persones i algunes anàlisis han estimat que del total dels afectats per un brot d'aquestes característiques un 10 % dels casos (primaris) podrien generar fins al 80 % de les infeccions secundàries. Per tant, aquests resultats suggereixen que la prevenció d'esdeveniments de superdisseminació pot tenir un impacte significatiu sobre els nivells globals de transmissió de la COVID-19.

El paper dels establiments d'oci nocturn ha estat ben documentat en múltiples ocasions i països, incloent-hi Espanya. Així, a Corea del Sud es va detectar un brot important relacionat amb l'activitat d'oci nocturn en una àrea turística molt popular durant el transcurs d'un breu període

festiu que va implicar un mínim de 245 contagis, mentre que els serveis de vigilància epidemiològica dels Estats Units alertaven durant el mes de juny de 2020 de l'aparició de brots importants relacionats amb bars, discoteques i festes universitàries, i un estudi de casos fet a Alemanya va demostrar la relació d'un mínim de 74 casos relacionats amb una sola discoteca i originats a partir d'un únic cas índex.

Per altra banda, un estudi fet a la Universitat de Cambridge va demostrar que fins al 70 % dels casos que s'havien produït entre el seu alumnat durant la tardor de l'any 2020 es podien relacionar amb un únic establiment d'oci nocturn, i corroborava l'evidència observada en estudis previs que identifica aquests espais com un factor de risc per a la transmissió substancial del SARS-CoV-2, que exigeix que l'estratègia d'obertura d'aquests espais sigui especialment cautelosa, atès l'impacte que pot tenir sobre el nivell de transmissió global d'una comunitat determinada.

Escau destacar que dins dels establiments dedicats a activitats d'oci nocturn els que presenten de manera característica una major capacitat (discoteques, sales de festes i sales de ball) són els que representen un perill potencial més elevat. Atès que hi ha estudis científics que han demostrat una taxa d'atac secundari (és a dir, el nombre de casos confirmats entre els contactes estrets identificats) superior al 10 % en brots ocorreguts en aquest tipus d'establiments, hom pot considerar el risc que suposaria per a la situació epidemiològica d'un territori de forma global si es produís una situació de contagi sense mesures significatives de mitigació en establiments amb capacitats que, a les Illes Balears, poden arribar a les 10.000 persones.

Actualment, l'eina principal de què disposam per protegir la salut de la ciutadania són les vacunes contra la COVID-19, amb les quals es va iniciar la campanya de vacunació massiva a partir del dia 27 de desembre de 2020 i que, a hores d'ara, ha arribat a una cobertura superior al 83,5 % de la població de les Illes Balears major de 12 anys amb almenys una dosi de la vacuna, i un 81,7 % amb la pauta completa, si bé aquestes dades baixen de forma important quan es tracta dels grups d'edat compresos entre 20 i 39 anys, grups d'edat en els quals es concentra el principal nucli d'usuaris dels grans establiments d'oci nocturn.

En relació amb l'impacte que el procés de vacunació té en la dinàmica d'hospitalitzacions, la incidència d'ingressos a l'UCI observada en els hospitals de les Illes Balears des del mes d'agost és en data 28 d'octubre 12 vegades superior en el grup de població major de 60 anys no immunitzada que en el grup de població de la mateixa edat vacunada. D'altra banda, aquesta diferència es magnífica en el grup de menors de 60 anys, en els quals, malgrat que presenten de manera generalitzada incidències menors de malaltia greu, el grup no immunitzat presenta una incidència més de 20 vegades superior que la població vacunada.

De forma conjunta, aquestes dades impliquen, en primer lloc, que la vacunació és una eina extremadament efectiva per protegir la població de la COVID-19, ja que les vacunes no només protegeixen enfront d'una malaltia greu per COVID-19, sinó que també disminueixen la probabilitat d'infectar-se i de transmetre la malaltia. Així mateix, també posen en relleu l'existència encara de sectors importants de la població sense vacunar, especialment entre els grups d'edat joves i amb més mobilitat social (entre 20-39 anys).

El concepte de persones amb risc epidemiològic reduït ha estat utilitzat per part de la Unió Europea a través de la posada en marxa del certificat COVID. El certificat COVID ha estat adoptat pels països europeus amb l'objectiu de facilitar el moviment segur i lliure dels ciutadans europeus durant el transcurs de la pandèmia, i garantir que les restriccions actualment en vigor es puguin suprimir de manera coordinada. Aquest certificat, disponible tant en format digital com físic, prova que una persona ha estat vacunada contra la COVID-19, o bé que ha rebut un resultat negatiu en una prova de diagnòstic de la COVID-19 o bé que s'ha recuperat d'aquesta malaltia.

Els certificats COVID operen sota l'assumpció que, si es disminueix la probabilitat de la presència de persones infectades o de persones amb capacitat infectiva elevada, i/o persones més vulnerables a patir la malaltia greu en activitats i entorns de risc de transmissió alt, és possible establir una relaxació més segura de determinades restriccions, de manera que es permeti una recuperació més ràpida tant de les llibertats individuals com de l'activitat econòmica més afectada per la pandèmia. És també sota aquesta assumpció que, amb la ratificació del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, la comunitat autònoma de les Illes Balears exigeix la vacunació o prova diagnòstica negativa als viatgers que volen accedir al territori balear des de la resta de l'Estat.

Aquest principi, aplicat inicialment a l'àmbit de la mobilitat de les persones, és traslladable també a altres activitats considerades de risc especial per al contagi de la COVID-19, bé perquè el tipus d'activitat afavoreix la transmissió del virus i la generació d'episodis de superdisseminació amb el potencial d'afectar de manera significativa la situació epidemiològica a escala local i/o regional, o bé pel fet que implica la participació de col·lectius especialment vulnerables a la malaltia.

Són precisament aquests àmbits de risc molt alt de transmissió, en els quals ha estat necessari implementar mesures especialment restrictives per salvaguardar la salut pública des de l'inici de la pandèmia, els que es veurien especialment beneficiats per l'ús dels certificats COVID com una eina que permet disminuir el risc específic que duen implícit, i evitar així la necessitat d'establir restriccions més àmplies de manera general a tota la població i disminuir l'impacte negatiu de la pandèmia, tant en l'àmbit econòmic com sanitari.

VIII

Entre les mesures de lluita contra la pandèmia que s'han fet servir no ha resultat la menys destacada la que consistí en la suspensió de les activitats d'oci nocturn, que es va mantenir des que l'Estat ho decidí així en el mes d'agost de 2020, amb l'acord previ del Consell

Interterritorial de Salut adoptat el 14 d'agost com una de les actuacions coordinades en salut pública per respondre a una situació de risc especial derivada de l'increment de casos positius de COVID-19.

Quan el dia 27 de setembre proppassat es va prendre per primera vegada l'Acord que ara es vol prorrogar, la comunitat autònoma presentava una incidència acumulada a 14 dies (IA14) en la població general de 112,5 casos per cada 100.000 habitants; en la població major 65 anys aquesta IA14 es trobava en 34,4 casos per 100.000 habitants; la taxa de positivitat a set dies era del 2,03 %, i el nombre reproductiu bàsic era de 0,73. Tot aquest conjunt de dades epidemiològiques, previ el corresponent informe del Comitè Autòmic de Gestió de Malalties Infeccioses, situaven encara al conjunt d'elles illes en un nivell de risc sanitari mitjà. És per la qual cosa que l'Acord del Consell de Govern, també pres el dia 27 de setembre de 2021, pel qual s'aprovà el Pla Consolidat de Mesures de Prevenció, Contenció i Coordinació per Fer Front a la Crisi Sanitària Ocasionalada per la COVID-19 i s'establiren els nivells d'alerta sanitària que s'han d'aplicar a cada una de les illes, va declarar a cada una de les illes en situació de nivell d'alerta sanitària 2.

El passat dia 25 d'octubre de 2021, el Consell de Govern va prendre l'Acord pel qual s'aprovava el Pla de Mesures de Prevenció, Contenció i Coordinació Front a la COVID-19 i el Pla Específic de Mesures de Prevenció i Contenció de la COVID-19 en els Serveis Socials, i s'establiren els nivells d'alerta sanitària que s'haurien d'aplicar en cada una de les illes.

Aquest Acord de 25 d'octubre de 2021, reflectia —d'acord també amb l'informe del Comitè Autòmic de Gestió de Malalties Infeccioses de 22 d'octubre de 2021— una situació epidemiològica configurada per una dades d'una incidència acumulada a 14 dies (IA14) global de 62,1 casos per 100.000 habitants; una IA14 per majors de 65 anys de 48,0 casos. El nombre reproductiu bàsic era de 1,17. La taxa de positivitat a 7 dies és de 3,12%.

Per illes, Mallorca presentava una IA14 de 57,1 (115,8 a dia 27 de setembre); Menorca l'IA14 era de de 28,2 (86,8 a 27-9) ; Eivissa presentava una IA14 de 113,9 (110,7 el 27 de setembre), i, finalment, Formentera presenta una IA14 de 50,4 (per un 92,4 quan es va prendre l'acord al mes de setembre).

Per altra banda, la situació assistencial havia millorat fins situar-se en paràmetres de risc baix o de nova normalitat segons les illes tan pel que feia a ocupació de llits de planta (amb Mallorca i Menorca en situació de nova normalitat o risc controlat) com de llits de cures crítiques (amb Menorca, Eivissa i Formentera també en situació de nova normalitat).

Tots aquests indicadors varen conduir al Consell de Govern a declarar en el punt primer de l'acord de 25 d'octubre de 2021 què, des de la publicació d'aquell Acord en el Butlletí Oficial de les Illes Balears (que es va produir el dia 26 d'octubre) fins a les 24,00 hores del dia 8 de novembre de 2021, Menorca es trobaria situada en nivell d'alerta sanitària 0, mentre que la resta d'illes es trobarien en nivell d'alerta sanitària 1, la qual cosa determinà alhora, què, d'acord amb els termes del punt tercer de l'Acord del consell de govern de 27 de setembre de 2021, pel qual s'establiren condicions excepcionals per a la reactivació de l'activitat econòmica vinculada a l'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19, a la illa de Menorca deixés immediatament de ser exigible, per poder accedir als locals d'oci nocturn, l'acreditació prèvia per part dels clients o bé de trobar-se vacunats amb pauta completa, o d'haver patit la malaltia dins dels 6 mesos precedents o en darrera instància de gaudir d'un resultat negatiu en una d'una prova diagnòstica d'infecció activa anterior.

IX

Com ja es va fer palès a l'Acord de 27 de setembre de 2021, la situació epidemiològica en aquell moment de les Illes Balears permetia reiniciar l'activitat d'oci nocturn de les discoteques, sales de festa i sales de ball — escau recordar que els bars de copes i cafès concerts, ja havien reprès aquesta activitat amb majors o menors restriccions, des del dia 19 de juny de 2021, a conseqüència de l'Acord d'aquest Consell de Govern de dia 18 de juny— sempre que es complissin determinades condicions que asseguressin que la activitat es duia a terme amb la màxima seguretat possible per a les persones que hi participaven (treballadors i usuaris) i per a la ciutadania en general, en la mesura en què es podria veure afectada per un efecte dominó, en cas que se'n produís un brot com a conseqüència i es podria reprendre aquesta activitat, amb majors o menors restriccions en funció del grau o nivell de risc (alerta sanitària) que presentés cada territori.

A hores d'ara, aquestes consideracions mantenen tota la seva vigència i virtualitat.

Per tot el que s'ha exposat en els apartats anteriors, mitjançant aquest Acord, i a l'empara de les lleis esmentades en els apartats III a V, es pretén prorrogar l'eficàcia de l'Acord del Consell de Govern de 27 de setembre de 2021 pel qual s'estableixen mesures excepcionals per a la reactivació de l'activitat econòmica vinculada a l'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19, per salvaguardar la salut dels treballadors que hi fan feina, de les persones que en són usuàries i de la ciutadania en general, atès que qualsevol brot que s'hi produeixi pot tenir un efecte expansiu, en un moment en el qual no remeten per complet els contagis a les Illes Balears.

Per tot això, el Consell de Govern, com a responsable màxim de la política sanitària a les Illes Balears, a proposta de la consellera de Salut i Consum, en la sessió de 29 d'octubre de 2021, adoptà entre d'altres, l'Acord següent:

Primer
Objecte

Aquest Acord té per objecte prorrogar un mes, l'eficàcia de l'Acord del Consell de Govern de 27 de setembre de 2021 pel qual s'estableixen mesures excepcionals per a la reactivació de l'activitat econòmica vinculada a l'oci nocturn, com a mesures temporals i excepcionals per raó de salut pública per a la contenció de la COVID-19, autoritzat per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears mitjançant la Interlocutòria 270/2021, d'1 d'octubre, i publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* núm. 138 extraordinari, de 8 d'octubre de 2021.

Segon
Règim sancionador

Els incompliments del que disposa aquest Acord poden ser constitutius d'una infracció administrativa d'acord amb el Decret llei 11/2020, de 10 de juliol, pel qual s'estableix un règim sancionador específic per fer front als incompliments de les disposicions dictades per pal·liar els efectes de la crisi ocasionada per la COVID-19.

Tercer
Notificacions

Aquest Acord s'ha de notificar a la Delegació del Govern a les Illes Balears i a la direcció operativa del Pla Territorial de Protecció Civil de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (PLATERBAL) per a la transició cap a una nova normalitat derivada de la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19, a fi d'establir els controls i les mesures pertinents per garantir-ne l'efectivitat.

Quart
Autorització de les mesures

S'insta l'Advocacia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a presentar aquest Acord davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, perquè autoritzi o ratifiqui les mesures que s'hi contenen, a l'efecte que estableix l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Cinquè
Aplicació subsidiària del Pla de Mesures de Prevenció, Contenció i Coordinació Front a la COVID-19

En tot allò que no preveu aquest Acord i en el que hi sigui compatible s'han d'aplicar la resta de mesures que, amb caràcter general, estableix el Pla de Mesures de Prevenció, Contenció i Coordinació Front a la COVID-19, aprovat per Acord del Consell de Govern de 25 d'octubre de 2021, i les modificacions que si n'és el cas, se'n facin.

Sisè
Interposició de recursos

Contra aquest Acord, que exhaureix la via administrativa, es pot interposar un recurs potestatiu de reposició davant el mateix òrgan que el dicta, en el termini d'un mes comptador des que es publiqui, d'acord amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o, alternativament, un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en el termini de dos mesos comptadors des que es publiqui, de conformitat amb els articles 10.1 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Setè
Publicació i efectes

Una vegada autoritzades pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, les mesures que conté aquest Acord s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, en els termes en els quals hagi rebut l'autorització. Aquest Acord esdevé efectiu a partir de la publicació i manté la vigència durant un mes.

Palma, 29 d'octubre de 2021

La secretària del Consell de Govern
Mercedes Garrido Rodríguez

